

Ota hetki aikaa, pysähdy miettimään, millainen Jumala, Isä, Poika, Pyhä Henki sinulla on? Onko sinun Jumalasi pienukainen, joka ei tiedä mistään mitään. Hän on kääntänyt katseensa pois sinusta, meistä, koko maailmasta. Hänellä on parempaa tekemistä.

Vai onko sinun Jumalasi ikävä, kurja Jumala, joka sallii juuri sinulle, ja vain sinulle kaikkea ikävää. Hän on jostain syystä vihastunut sinuun. Vai onko Jumalaa laisinkaan olemassa sinulle. Et voi uskoa Häneen. Jumalaa ei ole, kun et itse ole Häntä kokenut, koska Hän ei ole rukouksiasi kuullut?

Ihmisen kuva Jumalasta voi olla itsemme rakentama ja määrittelemä. Mutta oikeasti Jumala on Jumala, kaikkietävä ja kaikkivaltias, ikuinen. Hän on olemassa, uskot sen tai et. Hän on juuri sellainen kuin on, vastaa se kokemustasi Hänestä tai ei.

Meille uskotellaan, meille opetetaan, että Jumalaa ei ole. Kaikkea ei pidä uskoa. Pitää olla rohkea ja ennakkoluuloton, käyttää omaa järkeä, katsella ympärilleen, vedota Jumalaan että Hän ilmoittaisi olemassaolonsa. Luonto ja sen järjestelmällisyys, suunnitelmallisuus puhuu meille Jumalasta.

Hänen suunnitelmastaan. Hänen rakkaudesta.

Jumala kertoo itsestään Raamatussa. Se on Jumalan puhetta meille. Siellä on kerrottu, millainen Jumala on. Pohjimmiltaan Jumala on rakkaus. Hän on luoja. Hän on luonut ihmiset, jotka kapinoivat häntä vastaan. Siltikään Hän ei ole tuhonnut luomaansa. Hän on rakkaus, Hän tuli alas maailmaan luotujensa keskuuteen, nähdäkseen ja kokeakseen millaista on ihmisen elämä. Hän antautui ihmisen mielivallan alaisuuteen, antoi elämänsä jotta meillä olisi elämä. Hän voitti kuoleman vallan, Hän on oikeudenmukainen mutta rakastava, armollinen Jumala. Isä, Poika ja Pyhä Henki.

”Minä uskon! Auta minua epäuskossani!” Mark 9

Tämä huudahdus kuvaa hyvin kristityn uskon käsitystä. Aina meillä ei ole varmaa uskoa asioiden toteutumiseen. On kuitenkin sen verran uskoa, että uskomme ettei oma epäuskomme voi estää Jumalan tahdon tapahtumista.

Rukous on voimallinen mahdollisuus. Rukous ei ole kauniita sanoja, korulauseita, vaan pyyntöjen tuomista Jumalan eteen, joskus hyvinkin epäillen.

Epätoivoinen isä voisi hyvin olla suomalainen. Me olemme, nyt yleistän, helposti epäilemässä Jumalan mahdollisuuksia. Vaikka näkisimme vuoren liikkuvan paikaltaan Jumalan voimassa, me

rakentaisimme erilaisia selityksiä asialle: kuten, mannerlaatat sattuivat juuri liikkumaan (kun asian puolesta oli rukoiltu ja uskoa oli matkassa sinapin pienen siemenen verran). Suomalaisten asenteessa on korjaamista; me emme usko, ennen kuin näemme, jos silloinkaan.

Länsimaisessa kulttuurissa autamme itseämme. Tiede on kehittynyt huippuunsa, lääkärit ovat yleensä huippuosaajia, kaikkiin ongelmiin on keksitty viisaat ratkaisut. Näin on hyvä, Jumala on varmaankin antanut menneinä vuosikymmeninä viisautta yllin kyllin. Olemmehan muistaneet kiittää Jumalaa tästä kaikesta siunauksesta?

Rukous on mahdollisuus. Oletko käyttänyt sitä? Epätoivoisessa tilanteessa, tai vähemmän epätoivoisessa? Yhteys Jumalaan on jatkuvaa, rukous on tapa olla yhteydessä Isään. Rukouksen tie on avattu Jeesuksen nimessä, Hänen ristintyönsä ansiosta.

Kuinka paljon meillä pitäisi olla uskoa Jumalan mahdollisuuksiin? Ainakin sen verran, että otamme käytännön askeleen, asettelemme sanat ääneen tai hiljaisesti, sanoitamme rukouksen omin sanoin, ja lähetämme sen Jumalalle Jeesuksen nimessä. On sitten Jumalan asia, mitä tapahtuu. Me voimme myös pyytää apua epäuskoomme, tällöin meille saattaa aueta uudenlaiset näköalat. Jumala puhuttelee meitä toisten kristittyjen rohkaisun välityksellä, nostaa ajatuksiimme jonkin Raamatun kohdan joka muistuttaa Jumalan mahdollisuuksista, tai palauttaa mieleen vaikka jonkun saarnan tai Raamattuopetuksen.

Jos me rukoilemme, mutta samalla hiljaa olemme vastarinnassa, ettei varmaankaan mitään tapahdu vaikka rukoilen.. voi käydä juuri niin, että mitään ei tapahdu. Miksi rukoilla, jos ei yhtään usko Jeesukseen, ja Hänen mahdollisuuksiinsa. Tällöin tapahtuu myös silmien sulkeutuminen: Raamattu on täynnä Jumalan lupauksia, esimerkkejä kuinka Jeesus antoi synnit anteeksi ja paransi sairata. Ympärillämme saattaa olla erilaisia rukousvastauksia, joita kieltäydymme näkemästä.

Jumala kuulee rukoukset. Itse voin todistaa nähneeni monia pieniä ja suuriakin rukousvastauksia. Rukouksen maailmassa ei kannata jäädä sivustaseuraajaksi. Lähde siis rohkeasti matkaan. Isä Meidän on rukous, jolla voi aloittaa!

Samuel.makinen@evl.fi